

Ezek az emberek ugyanazok, avagy Gyurcsány o muerte!

2019 október 23. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Megadja Gábor zseniálisan tette tisztába a dolgokat.

Nem beszélhetünk rendkívüli helyzetr?l, mert jottányit sem újult meg az ellenzék

Mindenki nyugodjon le. Maximum meglepetésr?l beszélhetünk, rendkívüli dolog semmi esetre sem történt. Még miel?tt némelyek harakirit követnek el: tény, hogy még mindig a kormányzó pártszövetség a leger?sebb politikai er? az országban, összefogás ide vagy oda. És az is tény, hogy hozzászoktunk ahhoz több mint egy évtized alatt, hogy mindig mindent fölényesen megnyer a jobboldal, gyakorlatilag érdemi kihívó nélkül. Azt is megszoktuk, hogy konzervatív vezetése van a f?városnak.

Az utóbbiak az atipikus jelenségek, még ha sokáig is tartottak – és a jobboldali konjunktúra még ezzel együtt is kitartani látszik, pedig az sem ennyire magától értet?d?. Magyarország ma sokkal jobboldalibb, mint amennyire bármelyik ország „normál állapotában” lenni szokott. Félreértés ne essék, ez egy jó dolog. De az sem rossz, ha újra elkezdünk, mert el kell kezdenünk harcolni.

Vegyük els?ként a f?várost, amelynek majd egy évtizedig volt konzervatív f?polgármestere. Ezért is beszélhetünk Tarlós-korszakról, amely a Demszky-korszakot követte. És épp a kudarcos Demszky-korszak magyarázza egyáltalán a lehet?ségét annak, hogy ma Tarlós-korszakról beszélhetünk.

A volt liberális f?polgármester ugyanis – maratoni uralkodása idején – olyan botrányosan rosszul vezette Budapestet, hogy még egy ilyen „liberális város” is (más terméke nem is volt Demszkynek; egyszer?en minden alkalommal elmondta, hogy Budapest liberális város, mintha ez önmagában vett érdem volna) Tarlóst választotta. Kétszer is.

Ám ehhez kellett valami, amit nevezzünk most az egyszer?ség kedvéért Giuliani-pillanatnak. New York is akkor választott magának republikánus polgármestert, amikor már teljesen élhetetlenné vált a város. Ilyenkor veszik örömmel a liberális városok, ha egy konzervatív tesz rendet, hogy aztán gyorsan elfelejtsék, miért is választottak konzervatív polgármestert. És – fájdalom – ahhoz, hogy újra konzervatív f?polgármestere legyen Budapestnek, könnyen lehet, hogy szükség lesz egy újabb Giuliani-pillanatra.

Nehéz volna persze néhány nap távlatából megítélni Karácsony Gergely tevékenységét, ám jelenleg a következ?ket tudjuk:

1. Ígéreteinek nagy része betarthatatlan – ami tudható volt megválasztása el?tt is, ám az Index és a többi független-objektívnek hazudott lakájmédia leginkább most az ? preventív felmentésére használja ezt a megdöbbent? információt, miközben ájultan tisztogatja az új f?polgármester hátsóját.
2. Az új f?polgármester már most kevesli a pénzt, ezért esélyes, hogy jó baloldali szokás szerint elkezdenek több pénzt bezsebelni a budapestiekt?l, hogy kedvenc kurátoraikat, színházi rendez?iket, lakásszínházaikat és alternatív kiállításaikat finanszírozhassák, nem is beszélve a „civilek bevonásáról” (nekik is enni kell adni!) meg a melegbárról a Városházán.
3. Praktikus városm?ködtetés helyett szimbolikus politizálásra számíthatunk, azaz lobogni fognak a szivárványos zászlók (ellenben a székely zászlók nem, az mégiscsak kellemetlen konfliktus volna a nemzetközileg beágyazott, ám otthonában otthontalan baloldal számára) és boldogok lesznek a szabad, hippi dobolókörök, miközben a f?városi infrastruktúra összeomlik (nem ad pénzt az Orbán, a miénk meg kell a lakásszínházakra), az emberi méltóságot pedig a saját ürülékében fetreng?k fogják demonstrálni az utcákon és az aluljárókban.

Budapest akkor fog újra konzervatív f?polgármestert választani, ha jön a következ? Giuliani-pillanat, azaz amikor torkig lesznek ezekkel az állapotokkal. A mából ez távolinak t?nik. Addig is ki lehet szúrni a liberális kisebbség szemét a befogadás, tolerancia und emberi méltóság látványpékségével.

És ami még egy tanulság, és ami miatt megint csak nem beszélhetünk rendkívüli helyzetr?l: jottányit sem újult meg az ellenzék. Az, hogy új nevük van régi pártoknak, még nem megújulás, csak rebranding. A frissen megválasztott f?polgármester mögött átszellemülten az a Gyurcsány Ferenc bazsalygott, akit?l a balliberálisok hasztalan próbálnak megszabadulni több mint tíz éve. Tehát a baloldalon az érdekszövetségen túl nem maradt más továbbra sem, csak az erkölcsi teher.

A tévében Lendvai Ildikó és Kuncze Gábor elemeznek, Karácsony mögött Lamperth Mónika és Gál J. Zoltán (de most komolyan, Gál J. Zoltán!) t?nik föl. Mellettük Demszky Gábornak is sikerült bejelentkeznie kiváló ötleteivel, „miként adósítsuk el a f?várost a haladás nagyobb dics?ségére” jeligével. Az „ezek ugyanazok” enyhe verdiktnek

számít, ha végignézünk az ellenzéki tablón. (Az ember újra hihetetlenül fiatalnak érzi magát!)

És ne felejtsük ki a Momentumot, az új és tiszta generációt, amelynek tagjai a teljes elit leváltásának ígéretével indultak, akik nem kívánták összegyurcsányozni magukat, valamint akik mosléknak titulálták a teljes ellenzéki összefogást (az elnevezés Soproni Tamás érdeme, aki eme moslékos indulásnak köszönheti polgármesteri székét), és akik úgy járnak külföldre feljelenteni az országot, hogy még az öreg szadeszosok is megnyalják mind a tíz ujjukat utána.

A Jobbik még ennél is dicstelenebb utat járt be, hiszen annak idején – ki emlékszik már erre? – a Gyurcsány-rezsimmel való szembenállásnak köszönhették létüket, és legf?bb politikai célkit?zésük a posztkommunisták eltakarítása volt. Most csókolgathatják Feri cip?jét, a néppártosodásból pedig annyi marad, hogy minden identitásukat és tartásukat elvesztették, miközben beolvadtak a posztkommunista–liberális konszenzusba.

A Jobbik az összefogás sikerével megsz?nt létezni, bye. Az ellenzék tehát semmiben sem újult meg, legkevésbé morálisan, a DK–Momentum által dominált összefogás ugyanaz a komcsi–libsi összefogás, ami 2010 el?tt jelen volt az országban. Akiknek volt (Jobbik) vagy lehetett volna (Momentum, LMP) ett?l különálló identitása és arcéle, az beadta a derekát, feláldozta ezeket, és aláfeküdt az MSZP–SZDSZ 2.0 programjának.

Rendkívüli dolog tehát azért nem történt, mert pusztán újra lett látható ellenzék. Ám ez az ellenzék semmiben sem új. Ez a régi, amit jól ismerünk és amit unokáinktól kaptunk kölcsön. Becsüljük meg, nincs másik – úgy t?nik.

Ezért – is – fölösleges az önmarcangolás vagy az értelmiségi sz?rszálhasogatás a választás kapcsán. Különösen fölösleges az értelmiség apokaliptikus látomásaiból bármilyen következtetést is levonni.

Ahogy a kormányf? fogalmazott a választás estéjén, még mindig a jobboldal a leger?sebb az országban, a cél pedig az, hogy ez így is maradjon. Nagyon hosszú ideig. Ha nem a köldökszösz nézegetésével foglalatoskodunk, erre minden esélyünk megvan.

Ha valaki látta a haladás pirruszi gy?zelmének els? napját a parlamentben, még kevésbé kell aggodalmaskodnia. Ahogy hirtelen er?snek kezdték érezni magukat, egyb?l kimutatták foguk fehérjét. Sokáig tehát arra sem kell várnunk, hogy az emberek újra észrevegyék, kikkel is állnak szemben: azokkal, akik gond nélkül csinálnának újra egy bolsevik forradalmat, csak segítsenek már a szovjetek, csak még egyszer, utoljára. Ezek ugyanazok.

Megadja Gábor

A szerz? a Századvég vezet? kutatója

www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló